

Věda a mimořádné jevy

Facebook A. Petrova, 26. 6. 2019

Historie pro nás uchovala nemálo případů spontánního otevření radarového vidění. Sokratés měl dar předvídavosti a své neobyčejné schopnosti vysvětloval tím, že mu pomáhá bytost daimonion, která se v něm objevuje a napovídá mu, co má dělat. Sokratés tvrdil, že daimonion se ani jednou ve svých prognózách nezmýlil. Pythagoras, Platón, Hérakleitos v antickém světě, Albert Veliký, Dante, Paracelsus, Johanka z Arcu, Descartes ve středověku, Wilhelm Leibniz, Sir Isaac Newton, Emanuel Swedenborg, Johan Wolfgang von Goethe, Franz Anton Mesmer v době osvícenství – ti všichni využívali možností získávat poznatky z těch fenomenálních světů, které současná věda popírá pouze na tom základě, že dosud nedokázala vytvořit spolehlivý instrumentář pro zkoumání podobných jevů.

Ale vždyť je to problém vědy samotné, ale vůbec ne těch, kdo již prakticky využívají možností, které se jim otevřely. Primitivním dogmatickým popíráním ničeho dosáhnout nelze. Historie navíc učí, že k pokroku vědy docházelo právě tehdy, když se vědci vědomě a soustavně obraceli k „nesprávným jevům“. Prolistujte své encyklopedie a přesvědčte se, že v poučkách současné vědy zvučí mnohem silněji hlas výjimek, ale nikoli toho, co se považovalo za pravidlo.

Veliký Carl Gustav Jung varoval, že sama racionalita zdravého rozumu může být nejhorší předpojatostí, protože uvádíme jako rozumné to, co se nám rozumné zdá.

Mendělejev uviděl svou skvělou periodickou tabulku ve snu jako danost, a až potom začal hledat zákonitosti, uvádějící chemické prvky do jednotného systému prostřednictvím kanálu sensibility, který se mu mimovolně otevřel. To znamená, že nejprve získal poznatek, a teprve potom začal pro něj hledat vysvětlení.

Fenomén Džuny, Kulaginové, Kulešové, Vangy, Uriho Gellera, Šrí Satja Sai Baby, Jan Sina, a dokonce Copperfielda, který se horlivě tváří jako kouzelník, také bezprostředně souvisí s otevřením a funkcí radarového vidění. Je jen škoda, že každý z nich samostatně, jakoby tápavě musel projít cestou poznání zákonitostí funkce toho unikátního mechanismu vzájemného působení s jinými prostorovými rozměry. Rozpaky vyvolává to, že pokud jde o tyto fundamentální události, které se dotýkají samotných základů světa, mnozí vědeckí pracovníci se stále nacházejí ve stavu šťastné dětské nevědomosti,

Takový vztah zneklidňoval velkého vědce, akademika V. I. Vernadského již před několika desítkami lety: „Připadá mi lehkomyšlné a stavu situace neodpovídající to, že se často setkávám s ostře odmítavým vztahem k nim. Je to jev telepatie a jsou to analogické parapsychologické jevy.“

Jediná vlivná státní instituce, která se seriózně zachovala k neobyčejným jevům a fenoménům lidské psychiky, ať je to jakkoli podivné, byla KGB bývalého Sovětského svazu. Zatímco v té době akademie věd SSSR vytrvale na úředních tvářích ukazovala grimasu štítivých rozpaků, v tajných laboratořích se prováděly zajímavé výzkumy, které nebyly bezvysledné. Možná, že pouze díky těmto výzkumům máme nyní možnost vyrazit vpřed v tom nejperspektivnějším směru lidské evoluce, ačkoli se domnívám, že získané výsledky tato instituce nevyužívala vždy k humánním cílům. Pochopit vzniklou situaci je možné. Škola, institut a celý náš vzdělávací systém v nás pěstují trvalou imunitu ke všemu, co se neukládá do „Prokrustova lože“ již oficiální vědou vyhlášených uzákoněných pravd.

Vznikla podivná situace, kdy na jedné straně vědeckotechnický vývoj společnosti přibližuje lidstvo skutečně k demiurgické síle, která poskytuje možnost působit na procesy materiálních a vakuových prostorů vesmíru, a na druhé straně konceptuální pozice základních směrů našeho

vnímání světa se málo odlišují od názorů nejen XIX., ale dokonce i XVIII. století. Jestliže to není svědectví o světonázorové krizi fundamentálních věd, tak co to tedy je? Výzkumníci si dosud nemohou vyjasnit, že ta fakta, na jejichž základě byly získány ty nejvýznamnější výsledky, jsou pravdivá. A to zpochybňuje mnohé základní pozice současné vědy a činí naprosto nepřipustnou dogmatizaci jakýchkoli zákonů a teorií, protože v měnícím se světě se mění všechno včetně teorií, zákonů a pravd. Je lepší poznat to pozdě, než nepoznat to nikdy.